

Eduskunta
Suuri valiokunta

**KOMISSION TIEDONANTO [COM(2005) 583 final/2] NEUVOSTOLLE JA EUROOPAN
PARLAMENTILLE YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN 13 PÄIVÄNÄ SYYSKUUTA 2005
ANTAMAN TUOMION (C-176/03 KOMISSIO V. NEUVOSTO) SEURAAMUKSISTA**

Ohessa lähetetään perustuslain 97 §:n mukaisesti eduskunnan suurelle valiokunnalle tiedoksi ”Komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille yhteisöjen tuomioistuimen 13 päivänä syyskuuta 2005 antaman tuomion (C-176/03 komission v. neuvosto) seuraamuksista”.

Ylijohtaja

Pekka Nurmi

LIITTEET Muistio 3.1.2006
COM(2005) 583 final/2

OIKEUSMINISTERIÖ
Lainvalmisteluosasto
LsJ Jan Törnqvist
LsN Jaana Jääskeläinen
LsN Lena Andersson
LsN Päivi Leino-Sandberg
EU-LsS Sanna Männistö

3.1.2006 MUISTIO
EU/2005/1616

KOMISSION TIEDONANTO NEUVOSTOLLE JA EUROOPAN PARLAMENTILLE YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN 13 PÄIVÄNÄ SYYSKUUTA 2005 ANTAMAN TUOMION (C-176/03 KOMISSIO V. NEUVOSTO) SEURAAMUKSISTA

Yleistä

Komissio antoi 24 päivänä marraskuuta 2005 tiedonannon [COM(2005) 583 final/2] neuvostolle ja Euroopan parlamentille yhteisöjen tuomioistuimen 13 päivänä syyskuuta 2005 antaman tuomion (C-176/03 komissio v. neuvosto) seuraamuksista. Tuomiolla kumottiin neuvoston 27 päivänä tammikuuta 2003 tekemä puitepäätos ympäristön suojelusta rikosoikeudellisin keinoin (2003/80/YOS, EYVL L 29, 5.2.2003, s. 55).

Komissio katsoo, että 13.9.2005 annettu tuomio selkiinnyttää ensimmäisen ja kolmannen pilarin välistä toimivaltajakoa rikosoikeuden alalla. Tiedonannon tarkoituksena on selventää, miten komissio tulkitsee kyseistä tuomiota sekä esittää, miten aikaisemmin hyväksytyjen säädösten oikeusperustat voitaisiin muuttaa vastaamaan tuomioistuimen nyt hyväksymää tulkintaa. Lisäksi tiedonannossa esitellään perusteet, joiden nojalla komissio tulevaisuudessa käyttää aloiteoikeuttaan. Tiedonanto sisältää luettelon niistä lainsäädäntöinstrumenteista, joihin komissio katsoo yhteisöjen tuomioistuimen tuomion vaikuttavan.

Komission tiedonantoa käsitellään epävirallisessa OSA-neuvostossa 12.-14. päivänä tammikuuta 2006 asiakirjan 15681/05 CATS 88 pohjalta. Yhteisöjen tuomioistuimen antamaa tuomiota on käsitelty useaan otteeseen oikeudelliset kysymykset – jaostossa (jaosto 35) sekä EU-asioiden komiteassa. Komission tiedonantoa ei sen sijaan ole vielä käsitelty EU-asioiden komiteassa tai sen alaisissa jaostoissa.

Tiedonannon pääasiallinen sisältö

Tiedonanto koostuu yhteisöjen tuomioistuimen antaman tuomion sisällön kuvauksesta, tuomion soveltamisalasta ja vaikutuksista sekä liitteestä, jossa luetellaan ne jo hyväksytyt säädökset, jotka komission mielestä tulisi antaa uudelleen EY-sopimuksen nojalla hyväksyttävillä direktiiveillä. Lisäksi tiedonannossa mainitaan komission kolme aikaisemmin antamaa lainsäädäntöehdotusta, joiden oikeusperustat tulisi komission mukaan nyt arvioida uudelleen.

Tuomion sisältö

Komissio vaati kanteessaan, että neuvoston puitepäätos ympäristön suojelusta rikosoikeudellisin keinoin tulisi kumota, koska puitepääöksessä jäsenvaltioille asetettu velvoite, jonka mukaan jäsenvalti-

oiden tulisi kansallisessa lainsäädännössään säätää rikoksiksi tietyt ympäristöä vahingoittavat teot, kuuluu yhteisöjen toimivaltaan.

Rikoslainsäädäntö ja rikosprosessia koskevat säännökset eivät tuomion mukaan lähtökohtaisesti kuulu yhteisön toimivaltaan. Tämä ei kuitenkaan estä yhteisön lainsäätäjää toteuttamasta sellaisia jäsenvaltioiden rikosoikeuteen liittyviä toimenpiteitä, jotka se katsoo tarpeellisiksi säätämiensä ympäristönsuojelunormien täyden tehokkuuden takaamiseksi, jos se, että kansalliset viranomaiset soveltavat tehokkaita, oikeasuhtaisia ja varoittavia rikosoikeudellisia seuraamuksia, on välttämätön (essential) toimenpide vakavien ympäristöön kohdistuvien rikosten torjunnassa. Tuomion mukaan puitteiden päätöksen artiklat 1-7 (rangaistaviksi säädettävien tekojen määritelmät, velvoite säätää rikosoikeudellisia seuraamuksia, säännökset osallisuudesta ja yllytyksestä, rangaistustaso ja säännökset oikeushenkilön vastuusta), jotka sekä tavoitteensa että sisältönsä vuoksi pääasiallisesti tähtäävät ympäristönsuojeluun, olisi voitu pätevästi antaa SEY 175 artiklan nojalla. Puitepäätös oli kokonaisuudessaan kumottava SEU 47 artiklan vastaisena, koska sillä loukattiin SEY 175 artiklalla yhteisölle annettua toimivaltaa.

Tuomion soveltamisala

Komissio toteaa tiedonannossa, että yhteisöjen tuomioistuimen antama tuomio koskee ympäristönsuojelua osana yhteisön politiikkaa. Komissio katsoo kuitenkin, että tuomio määrää periaatteista, jotka menevät pidemmälle kuin nyt kyseessä oleva tapaus. Samoja perusteita voidaan komission mukaan soveltaa myös muiden yhteisön politiikkojen ja neljän vapauden alueilla.

Komissio toteaa, että tuomion mukaan rikosoikeus sellaisenaan ei muodosta yhteisön politiikkaa, vaan yhteisön toimien rikosoikeuden alalla on perustuttava erityisestä oikeusperustasta johdettuun impliittiseen toimivaltaan. Rikosoikeudellisia toimenpiteitä voidaan sisällyttää yhteisösäätelyyn ainoastaan sektorikohtaisesti ja mikäli niiden tavoitteena on varmistaa yhteisön päämäärien toteutuminen ja yhteisön politiikan täysi tehokkuus taikka vapauden asianmukainen toimivuus.

Komissio katsoo, että tuomioistuimen päätöstä on tulkittava niin, että ympäristönsuojelun lisäksi yhteisöjen tuomioistuimen antaman tuomion perusteluita voidaan soveltaa kaikilla sellaisilla yhteisön politiikan ja vapauden aloilla, jotka sisältävät velvoittavaa lainsäädäntöä ja jonka tehokkuus edellyttää rikosoikeudellisia seuraamuksia. Tuomioistuin ei komission mukaan tee eroa eri rikosoikeudellisten toimien välillä. Yhteisön toimien perusta rikosoikeuden alalla on niiden välttämättömyys (necessity) yhteisöoikeuden noudattamisen turvaamiseksi.

Komission tulee tiedonannon mukaan määritellä tapauskohtaisesti täyttyykö välttämättömyyden vaatimus. Kunkin sektorin tarpeista riippuen komission välttämättömäksi katsoma rikosoikeudellinen toimenpide voi sisältää säännöksen itse rikosoikeudellisiin seuraamuksiin turvautumisesta, säännöksen rikoksen määritelmästä ja – jos se on tarkoituksenmukaista – säännökset sovellettavien seuraamusten laadusta ja tasosta taikka muista rikosoikeuteen liittyvistä seikoista.

Tuomion vaikutukset

Tiedonannon mukaan rikosoikeudelliset säännöt yhteisön oikeuden tehokkaan voimaannpanon turvaamiseksi kuuluvat yhteisön toimialaan. Aikaisemmin käytettyä menettelyä, jossa osa säännöksistä annetaan puitepäätöksellä ja osa direktiivissä, ei tule jatkossa käyttää. Yhteisön oikeuden tehokasta toteutumista turvaavat rikosoikeudelliset määräykset on joko annettava I pilarin instrumentilla tai niitä ei tule antaa lainkaan Euroopan tasolla joko sen vuoksi, että niihin ei ole tarvetta tai sen vuoksi, että on jo olemassa riittävät horisontaaliset säännökset.

Euroopan unionista annetun perussopimuksen VI osaston alaan kuuluvat tiedonannon mukaan puolestaan sellaiset laajassa mielessä horisontaaliset säännökset, jotka tähtäävät poliisi- ja oikeudellisen yhteistyön edistämiseen. Myöskään rikos- ja rikosprosessioikeuden horisontaaliset kysymykset eivät

pääsääntöisesti kuulu yhteisön toimivaltaan. Tällä tarkoitetaan yleensä rikos- ja prosessioikeuden yleisiin periaatteisiin sekä poliisi- ja oikeusyhteistyöhön rikosasioissa liittyviä kysymyksiä.

Komissio toteaa tiedonannossa edelleen, että yhteisön lainsäätäjä voi antaa rikosoikeudellisia säädöksiä saavuttaakseen päämääränsä ainoastaan, jos välttämättömyyden ja johdonmukaisuuden vaatimukset täyttyvät. Näin ollen kaikki rikosoikeudellinen sääntely tulee voida perustella tarpeella varmistaa yhteisön politiikan tehokkuus. Lisäksi yhteisön rikosoikeudellisen sääntelyn tulee kunnioittaa EU:n rikosoikeudellisen järjestelmän johdonmukaisuutta kokonaisuutena. Kaikissa tapauksissa tulee turvata, ettei rikosoikeudellinen sääntely muodostu hajanaiseksi eikä huonosti yhteensopivaksi.

Komission mukaan tiedonannon liitteessä lueteltujen puitepäästöjen oikeusperustat ovat yhteisöjen tuomioistuimen antaman tuomion perusteella joko kokonaan taikka osittain virheellisiä ja ne tulee siksi korjata. EY:n toimielimillä on velvollisuus palauttaa näiden instrumenttien laillisuus, vaikka niitä koskeva kanne aika olisi jo kulunut umpeen. Tämä velvollisuus kuuluu ensisijaisesti komissiolle, mutta myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jotka ovat vastuussa niiden hyväksymisestä. Tiedonannon mukaan myös oikeusvarmuus edellyttää oikeusperustojen korjaamista, koska väärä oikeusperusta voi jossain tapauksissa vaarantaa säädösten kansallinen täytäntöönpanon.

Komissio muistuttaa 23 päivänä marraskuuta 2005 yhteisöjen tuomioistuimelle jättämästään kanteesta, jossa se vaatii, että neuvoston puitepäästö alusten aiheuttaman ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä koskevan rikosoikeudellisen kehyksen vahvistamisesta (2005/667/YOS, tehty 12 päivänä heinäkuuta 2005, julkaistu EYVL L 255, 30.9.2005, s. 164) on kumottava. Tämän puitepäästön osalta kanne aika oli vielä avoinna. Komissio ilmoittaa peruvansa kyseisen kanteen, kun sen kohteena oleva puitepäästö on korvattu komission esityksen mukaisella oikeusperustalla annetulla instrumentilla.

Komissio ehdottaa kahta vaihtoehtoista tapaa, jolla tiedonannon liitteenä lueteltujen jo hyväksyttyjen tai vielä vireillä olevien säädösten laillisuus voidaan korjata. Ensimmäisenä ratkaisuvaihtoehtona komissio ehdottaa olemassa olevien säädösten uudelleen tarkastelua kokonaisuutena, ns. pakettiratkaisua käyttäen, jotta ne vastaisivat yhteisöjen tuomioistuimen tuomiossaan vahvistamaa tulkintalinjaa. Tällä ehdotuksella ei muutettaisi säädösten asiasisältöä. Komissio pitää pakettiratkaisua nopeana ja helppona vaihtoehtona, mutta se on mahdollinen ainoastaan Euroopan parlamentin ja neuvoston myötävaikutuksella.

Jos pakettiratkaisua ei hyväksytä, komissio toteaa käyttävänsä aloiteoikeuttaan ja antavansa jokaisesta säädöksestä uuden direktiiviehdotuksen, jolloin säännökset tulisivat annetuiksi oikeilla oikeusperustoilla. Samalla ehdotuksiin tehtäisiin komission tarpeelliseksi katsomat asialliset muutokset.

Tiedonannon liitteessä luetellut hyväksytyt ja keskeneräiset säädöshankkeet

Tiedonanto sisältää listan sellaisista jo hyväksytyistä tai vielä keskeneräisistä säädöksistä, joihin yhteisöjen tuomioistuimen tuomio komission mukaan vaikuttaa.

1) yhteisöjen tuomioistuimen antamalla tuomiolla kumottu *neuvoston puitepäästö ympäristön suojelusta rikosoikeudellisin keinoin* (2003/80/YOS, tehty 27 päivänä tammikuuta 2003, julkaistu EYVL L 29, 5.2.2003, s. 55). Suomessa puitepäästö on tarkoitus panna täytäntöön osana hallituksen esitystä, jolla hyväksyttäisiin samanaikaisesti Euroopan neuvoston ympäristörikosyleissopimus. Eduskunnan käsiteltävänä on parhaillaan asiaa koskeva hallituksen esitys Euroopan unionin ympäristörikospuitepäästön täytäntöönpanemiseksi, ympäristön suojelua rikosoikeudellisin keinoin koskevan Euroopan neuvoston yleissopimuksen hyväksymiseksi, laiksi yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta sekä laeiksi rikoslain ja eräiden muiden lakien muuttamiseksi (HE 52/2005 vp). Puitepäästö vastaa suurelta osin yleissopimusta. Puitepäästöä vastaavat säännökset tulisi

komission mukaan antaa direktiivillä ympäristöpolitiikkaa koskevan SEY 175 artiklan 1 kohdan nojalla.

2) *neuvoston puitepäättös rahanväärennyksen estämiseksi annettavan suojan vahvistamisesta rikosoikeudellisten ja muiden seuraamusten avulla euron käyttöönoton yhteydessä* (2000/383/YOS, tehty 29 päivänä toukokuuta 2000, julkaistu EYVL L 140, 14.6.2000, s. 1) ja *neuvoston puitepäättös, jolla muutetaan mainittua puitepäätöstä* (2001/888/YOS, annettu 6 päivänä joulukuuta 2001, julkaistu EYVL L 329, 14.12.2001, s. 3), joista jälkimmäinen sisältää lähinnä rikoksen uusimisvaikutusta koskevan artiklan. Ensiksi mainittu puitepäättös pantiin kansallisesti täytäntöön lailla rikoslain 9 ja 37 luvun muuttamisesta (369/2001, HE 22/2001 vp). Rangaistusvastuun edellytyksiä oikeushenkilön rangaistusvastuuta koskeneessa rikoslain 9 luvussa muutettiin siten, että säännökset koskevat nykyään myös tilanteita, joissa oikeushenkilössä tosiasiallista päätösvaltaa käyttävä on ollut osallinen rikokseen tai sallinut rikoksen tekemisen. Lisäksi muutettiin maksuvälinerikoksia koskevaa rikoslain 37 lukua. Muutokset tulivat voimaan 29 päivänä toukokuuta 2001. Jälkimmäinen puitepäättös ei edellyttänyt lainsäädäntömuutoksia. Puitepäätöksiin sisältyviä rikosoikeudellisia säännöksiä vastaavat säännökset tulisi komission mukaan hyväksyä ecun vaihtokurssien antamista koskevan SEY 123 artiklan 4 kohdan nojalla.

3) *neuvoston puitepäättös muihin maksuvälineisiin kuin käteisrahaan liittyvien petosten ja väärennysten torjunnasta* (2001/413/YOS, tehty 28 päivänä toukokuuta 2001, julkaistu EYVL L 149, 2.6.2001, s. 1). Puitepäättös on pantu täytäntöön kansallisesti lailla rikoslain muuttamisesta (514/2003, HE 2/2003 vp). Lailla säädettiin väärennyksen ja törkeän väärennyksen yritys rangaistavaksi. Väärennysaineiston hallussapitoa koskevaa säännöstä muutettiin niin, että sen tekotapoihin lisättiin sellaisen välineen tai tarvikkeen myyminen ja luovuttaminen, jota voidaan perustellusti epäillä pääasiallisesti käytettävän väärennysrikoksen tekemiseen. Oikeushenkilön rangaistusvastuu ulotettiin koskemaan väärennystä, törkeää väärennystä ja väärennysaineiston hallussapitoa ja lisäksi petosta ja törkeää petosta, jos kyseiset teot tapahtuvat tietojenkäsittelypetossäännöksessä säädetyllä tavalla. Säännöstä tietojenkäsittelypetoksesta muutettiin niin, että sen tekotapana mainitaan väärän tiedon syöttämisen sijasta datan syöttäminen sekä uusina tekotapoina datan muuttaminen, tuhoaminen tai poistaminen petostarkoituksessa. Maksuvälinepetoksen valmistelua koskeva säännös muutettiin niin, että maksuvälinelomakkeen valmistamiseen soveltuvaan välineeseen tai tarvikkeeseen taikka erityisesti tietoverkoissa tapahtuvaan maksuliikenteeseen soveltuvaan tallenteeseen tai ohjelmistoon kohdistuviin tekotapoihin lisättiin myyminen ja luovuttaminen. Edelleen oikeushenkilön rangaistusvastuu ulotettiin koskemaan rahanväärennysrikosten lisäksi myös maksuvälinepetosta, törkeää maksuvälinepetosta ja maksuvälinepetoksen valmistelua. Muutokset tulivat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003. Puitepäätökseen sisältyviä rikosoikeudellisia säännöksiä vastaavat säännökset tulisi komission mukaan antaa jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisen pääomien vapaan liikkuvuuden saavuttamiseksi hyväksyttäviä toimenpiteitä koskevan SEY 57 artiklan 2 kohdan ja sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa koskevan SEY 95 artiklan nojalla.

4) *neuvoston direktiivi rahoitusjärjestelmän rahanpesutarkoituksiin käyttämisen estämisestä* (91/308/ETY, annettu 10 päivänä kesäkuuta 1991, julkaistu EYVL L 166, 28.6.1991, s. 77) ja *neuvoston puitepäättös rahanpesusta, rikoksentekevälaineiden ja rikoksen tuottaman hyödyn tunnistamisesta, jäljittamisestä, jäädyttämisestä tai takavarikoimisesta ja menetetyksi tuomitsemisesta* (2001/500/YOS, tehty 26 päivänä kesäkuuta 2001, julkaistu EYVL L 182, 5.7.2001, s. 1), joista molemmat on pantu kansallisesti täytäntöön hallituksen esityksellä eräiden rikoslain talousrikossäännösten ja eräiden niihin liittyvien lakien muuttamiseksi (61/2003, HE 53/2002 vp). Hallituksen esityksen pohjalta hyväksytyt lait tulivat voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2003. Direktiiviin ja puitepäätökseen sisältyviä säännöksiä vastaavat rikosoikeudelliset säännökset tulisi komission mukaan antaa itsenäiseksi ammatinharjoittamiseksi ryhtymistä ja toimintaa itsenäisenä ammatinharjoittajana koskevan SEY 47 artiklan 2 kohdan ja sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa koskevan SEY 95 artiklan nojalla.

5) neuvoston *direktiivi laittomassa maahantulossa, kauttakulussa ja maassa oleskelussa avustamisen määrittelystä* (2002/90/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2002, julkaistu EYVL L 328, 5.12.2002, s. 17) ja neuvoston *puitepäättös rikosoikeudellisten puitteiden vahvistamisesta laittomassa maahantulossa, kauttakulussa ja maassa oleskelussa avustamisen ehkäisemistä va rten* (2002/946/YOS, tehty 28 päivänä marraskuuta 2002, julkaistu EYVL L 328, 5.12.2002, s. 1), joista molemmat on pantu kansallisesti täytäntöön kesällä 2004 hallituksen esityksellä laiksi rikoslain muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi (650/2004, HE 34/2004 vp). Puitepäättös edellytti silloisen laittoman maahantulon järjestämistä koskevan sääntelyn rangaistussäännöksen pientä muuttamista. Lisäksi säädettiin erikseen rikoksen törkeästä tekemuodosta. Hallituksen esityksen pohjalta hyväksytyt lait tulivat voimaan 1 päivänä elokuuta 2004. Direktiiviin ja puitepäättökseen sisältyviä säännöksiä vastaavat rikosoikeudelliset säännökset tulisi komission mukaan antaa henkilöiden vapaan liikkuvuuden takaamista koskevan SEY 61 artiklan a kohdan ja laitonta oleskelua sekä laittomasti maassa olevien palauttamista koskevan SEY 63 artiklan 3 kohdan b alakohdan nojalla.

6) neuvoston *puitepäättös lahjonnan torjumisesta yksityisellä sektorilla* (2003/568/YOS, tehty 22 päivänä heinäkuuta 2003, julkaistu EYVL L 192, 31.7.2003, s. 54). Asiasta annettiin hallituksen esitys eduskunnalle laiksi rikoslain 30 luvun 13 §:n muuttamisesta (465/2005, HE 8/2005 vp). Rikoslain muutos, jolla pantiin täytäntöön Suomessa mainittu puitepäättös ja, jolla oikeushenkilön rangaistusvastuu ulotettiin lahjuksen ottamiseen elinkeinotoiminnassa, tuli voimaan 22 päivänä heinäkuuta 2005. Puitepäättökseen sisältyviä rikosoikeudellisia säännöksiä vastaavat säännökset tulisi komission mukaan antaa sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa koskevan SEY 95 artiklan nojalla.

7) neuvoston *puitepäättös tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä* (2005/222/YOS, tehty 24 päivänä helmikuuta 2005, julkaistu EYVL L 69, 16.3.2005, s. 67) täytäntöönpano on tarkoitus yhdistää samaan hallituksen esitykseen kuin Euroopan neuvoston tietoverkkorikollisuutta koskevan yleissopimuksen voimaansaattaminen (23.11.2001, ETS nro 185). Jäsenvaltioiden on toteutettava puitepäättökseen mukaiset velvoitteet viimeistään 16 päivänä maaliskuuta 2007. Asiaa koskeva hallituksen esitys on parhaillaan valmisteltavana. Puitepäättökseen sisältyviä rikosoikeudellisia säännöksiä vastaavat säännökset tulisi komission mukaan antaa sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa koskevan SEY 95 artiklan nojalla.

8) Euroopan parlamentin ja neuvoston *direktiivi alusten aiheutamasta ympäristön pilaantumisesta ja säännösten rikkomisista määrättävistä seuraamuksista* (2005/35/EY, annettu 7 päivänä syyskuuta 2005, julkaistu EYVL L 255, 30.9.2005, s. 11) ja neuvoston *puitepäättös alusten aiheuttaman ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä koskevan rikosoikeudellisen kehyksen vahvistamisesta* (2005/667/YOS, tehty 12 päivänä heinäkuuta 2005, julkaistu EYVL L 255, 30.9.2005, s. 164). Jäsenvaltioiden on toteutettava puitepäättökseen mukaiset velvoitteet viimeistään 12 päivänä tammikuuta 2007. Direktiiviin ja puitepäättökseen sisältyviä säännöksiä vastaavat rikosoikeudelliset säännökset tulisi komission mukaan antaa meri- ja lentoliikennettä koskevia aineellisia säännöksiä koskevan SEY 80 artiklan 2 kohdan nojalla.

Tiedonannon liitteenä mainitaan myös kaksi vielä keskeneräistä instrumenttia.

1) ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston *direktiiviksi yhteisön taloudellisten etujen rikosoikeudellisesta suojaamisesta*. Direktiivin käsittelyä ei ole vielä aloitettu. Eduskunnalle on toimitettu ehdotuksesta U-kirjelmä 57/2001 vp. Direktiivi tulisi komission mukaan antaa yhteisön taloudellisten etujen suojaamista petolliselta menettelyltä koskevan SEY 280 artiklan 4 kohdan nojalla.

2) ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston *direktiiviksi teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamiseen tähtäävistä rikosoikeudellisista toimenpiteistä ja neuvoston puitepäättökseksi tekijänoikeuksien loukkausten ehkäisemistä koskevan rikosoikeudellisen kehyksen vahvistamisesta*. Direktiivin ja puitepäättökseen käsittely on aloitettu neuvoston aineellisen rikosoikeuden työryhmässä. Eduskunnalle on toimitettu aloitteesta U-kirjelmä 39/2005 vp. Komission mukaan direktiivi tulisi antaa

sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa koskevan SEY 95 artiklan nojalla ja puitepääöstä vastaavat säännökset niinkään SEY 95 artiklan nojalla.

Osa mainituista puitepääöksistä liittyy samaan aikaan puitepääöstön kanssa käsiteltyihin direktiiveihin ja osa puitepääöksistä on itsenäisiä lainsäädäntöinstrumentteja. Joko kaikki puitepääökset tai osa niistä sisältävät säännöksiä rikosten määritelmistä ja rangaistuksista sekä oikeushenkilön vastuusta ja oikeushenkilölle koituvista seuraamuksista. Lisäksi puitepääökset sisältävät tuomiovaltaa koskevia säännöksiä sekä säännöksiä osallis uudesta, yllytyksestä, yrityksestä ja avunannosta.

Valtioneuvoston kanta

Valtioneuvoston lopullista kantaa ei ole vielä muodostettu, mutta seuraavassa esitetään alustavia näkökohtia. Valtioneuvoston kanta ei ole lopullinen sen vuoksi, että komission tie donantoa ei ole vielä käsitelty koordinoitusti EU-asioiden komitean alaisissa jaostoissa.

Toisin kuin komissio tiedonannossaan katsoo, ei voida pitää itsestään selvänä, että yhteisön toimivalta kattaa kaikki luettelossa mainitut puitepääökset komission esittämällä tavalla. Ensinnäkin tiedonannossa lähdetään siitä, että yhteisöjen tuomioistuimen tuomiossa esiin nostetut näkökannat soveltuvat vastaavasti kaikilla yhteisöpolitiikan aloilla. Tuomiossa kiinnitettiin kuitenkin nimenomaisesti huomiota ympäristönsuojelun asemaan yhtenä yhteisön päätavoitteista sekä kyseisen tavoitteen poikittaiseen ja perustavanlaatuisen luonteeseen. Tuomiosta ja sen perusteluista ei siten välttämättä voida tehdä johtopäätöksiä yhteisön rikosoikeudellisesta toimivallasta muilla yhteisöpolitiikan aloilla, vaan eri aloja koskevien oikeusperustojen soveltuvuutta tulisi arvioida tapauskohtaisesti.

Tuomiosta ilmenevien periaatteiden soveltamiseen voidaan suhtautua epäilevästi etenkin niissä tilanteissa, joissa komissio esittää toimenpiteiden oikeusperustaksi SEY 95 artiklaa. Määräys koskee sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa koskevien toimenpiteiden toteuttamista jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämiseksi. SEY 95 artikla on muotoilultaan avoin, ja sen nojalla on voitu hyväksyä toimenpiteitä joiden kytkeä yhteisön päätavoitteisiin on jäänyt jokoseenkin heikoksi. Yhteisöjen tuomioistuin on oikeuskäytännössään korostanut, että kyseistä artiklaa voidaan käyttää sellaisten toimenpiteiden oikeusperustana, joiden tosiasiallisena tarkoituksena on parantaa sisämarkkinoiden toteuttamisen ja toiminnan edellytyksiä. Lisäksi tuomioistuin on todennut, että jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön eriytyemisestä aiheutuvien kaupan esteiden syntymisen on oltava todennäköistä ja toimenpiteen on tähdättävä kyseisten esteiden ehkäisemiseen.

Toiseksi tiedonannossa rikosoikeudellisten toimenpiteiden keskeisenä oikeutuksena pidetään yleisesti yhteisön politiikkojen tehokasta toteuttamista. Tuomioistuimen tuomiossa keskeisenä ajatuksena on kuitenkin nimenomaan yhteisön sekundaarilainsäädännön tehokkaan täytäntöönpanon varmistaminen. Yhteisön toimivalta velvoittaa jäsenvaltiot kriminalisoimaan kansallisessa lainsäädännössään tietyt teot näyttäisi siten liittyvän muuhun EY-sopimuksen nojalla hyväksyttyyn yhteisölainsäädäntöön. Näin ollen määriteltävien tunnusmerkistöjen tulee aina perustua jo olemassa olevaan (tai vähintäänkin samassa yhteydessä kriminalisointivelvoitteen kanssa annettavaan) yhteisösääntelyyn.

Kolmanneksi tiedonannossa katsotaan, että myös seuraamusten luonteen ja tason määrittely kuuluu yhteisön toimivaltaan. Tuomioistuimen tuomion valossa yhteisön toimivalta ei kuitenkaan ulotu esimerkiksi rangaistusasteikkojen harmonisointiin, vaan jäsenvaltioilla säilyy vapaus valita sovellettavat rikosoikeudelliset seuraamukset, kunhan nämä ovat "tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia". Tästä seuraa myös, että yhteisön toteuttamat rikosoikeudelliset toimenpiteet voivat käytännössä olla vain "saavutettavaan tulokseen nähden velvoittavia". Tämä raja ei kuitenkaan ilmene komission tiedonannosta kovinkaan selvästi. On lisäksi huomioitava, että useat tiedonannon liitteessä mainitut puitepääökset sisältävät nimenomaan minimirangaistuksia koskevia säännöksiä.

Neljänneksi on huomattava, että 13 syyskuuta 2005 annettu tuomio koski vain kumoamiskanteen kohteena olleen neuvoston puitepäätöksen pätevyyttä. Tuomiolla ei ole otettu eikä voitu ottaa kantaa muiden komission tiedonannossa mainittujen puitepäätösten laillisuuteen. Vaikka tuomion perusteella katsottaisiinkin tuomiossa sovellettujen periaatteiden ja siinä tehtyjen johtopäätösten olevan yleisesti sovellettavissa, ei tästä vielä seuraa, että yhteisön lainsäätäjä olisi velvollinen antamaan puitepäätöksiin sisältyvät rikosoikeudellisia säännöksiä vastaavat säännökset EY-sopimuksen nojalla.

Viidenneksi on muistettava, että komission kumoamiskanne koski vain ympäristörikospuitepäätöksen 1-7 artiklaa, eikä komissio edes esittänyt, että puitepäätöksen 8-9 artikla olisi voitu antaa EY-sopimuksen nojalla. Näin ollen tuomioistuimen päätöksessä ei otettu kantaa puitepäätöksen 8-9 artiklaan, jotka sisältävät säännökset lainkäyttövallasta sekä rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta ja syytteeseen panemisesta. Puitepäätös kumottiin kokonaisuudessaan ainoastaan siitä syystä, että tuomioistuimen mukaan sen osat olivat toisistaan erottamattomia. Tuomioistuimen päätöksen nojalla ei siis ole syytä olettaa, että yhteisön toimivalta kattaisi myös puitepäätöksen 8-9 artiklaan sisältyneet lainkäyttövaltaa, syytteeseen panemista ja syytetyn luovuttamista koskevat määräykset, vaan ne tulisi hyväksyä EU-sopimuksen VI osaston määräysten nojalla. Tiedonannossaan komissio näyttäisi kuitenkin esittävän, että kaikki aikaisemman puitepäätöksen artiklat siirrettäisiin sellaisenaan EY-sopimuksen nojalla annettavaan direktiiviin. Lisäksi useat muutkin tiedonannossa mainitut puitepäätökset sisältävät ympäristörikospuitepäätöksen 8-9 artiklaa vastaavia määräyksiä. Näin ollen tulee suhtautua epäillen siihen, kattaako yhteisön toimivalta kaikki kyseisten puitepäätösten määräykset komission esittämällä tavalla.

Edellä mainituilla oikeudellisilla perusteilla valtioneuvosto suhtautuu epäilevästi komission tiedonannossa esittämään pakettiratkaisuun, sillä on syytä katsoa, ettei tuomioistuimen päätös sellaisenaan sovellu ainakaan kaikkiin tiedonannossa nimettyihin puitepäätöksiin ja niiden sisältämiin määräyksiin. Pakettiratkaisussa kaikki tiedonannon liitteessä mainitut puitepäätökset muutettaisiin niiden sisältöä muuttamatta direktiiveiksi, jolloin EY-sopimuksen nojalla hyväksyttävillä säädöksillä säädettäisiin ilmeisesti myös nykyisiin puitepäätöksiin sisältyvistä sellaisista artikloista, joiden voidaan yhä katsoa kuuluvan EU-sopimuksen VI osaston soveltamisalaan, kuten oikeudellinen yhteistyö ja tuomiovalta. Pakettiratkaisun myötä hyväksyttäisiin sellaisenaan myös komission ehdottamien direktiivien oikeusperusta-artiklat, jotka muodostaisivat pohjan neuvoston myöhemmälle rikosoikeudellisia toimia koskevalle lainsäädäntökäytännölle.

Tämä vaihtoehto edellyttäisi myös sitä, että neuvosto ja parlamentti hyväksyisivät ehdotetun menettelytavan etukäteen. Valtioneuvoston käsityksen mukaan on kuitenkin melko epätodennäköistä, että pakettiratkaisusta saavutettaisiin yksimielisyyttä ainakaan neuvostossa.

Komission ehdottaman toisen menettelytavan huonona puolena taas on, että se sitoisi neuvoston voimavaroja pitkäksi aikaa jo kertaalleen hyväksytyjen säädösten käsittelyyn. Ei ole varmoja takeita siitä, että neuvosto hyväksyisi komission direktiiviehdotukset varsinkaan, jos ehdotukset on laadittu komission tiedonannosta ilmenevien linjausten mukaisesti. Aikanaan mahdollisesti direktiiveinä hyväksyttävien säädösten käytännön lisäarvo verrattuna nykyisiin säädöksiin ei välttämättä olisi kovin suuri tai järkevässä suhteessa niiden käsittelyyn käytettyihin voimavaroihin.

Valtioneuvoston käsityksen mukaan komission ehdottamaa puitepäätösten muuntamista direktiiveiksi siltä osin kuin se katsotaan oikeudellisesti tarpeelliseksi ei voida pitää kiireellisenä tehtävänä. Järkevin vaihtoehto voisi olla tässä vaiheessa odottaa yhteisöjen tuomioistuimen ratkaisua komission alusjätepuitepäätöstä koskevaa kumoamiskannetta koskevassa asiassa. Kyseinen puitepäätös on annettu SEU 31 artiklan 1 kohdan e alakohdan sekä 34 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla. Puitepäätöksen tilalle mahdollisesti annettava direktiivi on tarkoitus antaa SEU 80 artiklan 2 kohdan nojalla, jolla laajennettaisiin liikennettä koskeva sääntely koskemaan myös meriliikennettä. Tuomioistuimen ratkaisu sel-

keyttänee myös sitä, millä aloilla yhteisöllä voidaan katsoa olevan rikosoikeudellista toimivaltaa ympäristönsuojelun lisäksi.

**COUNCIL OF
THE EUROPEAN UNION**

Brussels, 21 December 2005

**15444/1/05
REV 1 (en, de)**

**JAI 487
ENV 586
MI 140
PI 39
TRANS 280
MIGR 83
ECOFIN 403**

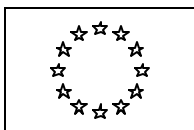
COVER NOTE

No. Cion comm. : COM(2005) 583 final/2

Subject: Communication from the Commission to the European Parliament and the Council on the implications of the Court's judgment of 13 September 2005 (Case C 176/03 Commission v. Council)

Delegations will find attached a new version of COM(2005) 583 final.

Encl.: COM(2005) 583 final/2

COMMISSION OF THE EUROPEAN COMMUNITIES

Brussels, 24.11. 2005
COM(2005) 583 final/2

CORRIGENDUM

Nouvelle traduction, notamment du point 10.

CONCERNE les versions DE et EN.

**COMMUNICATION FROM THE COMMISSION TO THE EUROPEAN PARLIA-
MENT AND THE COUNCIL**

**on the implications of the Court's judgment of 13 September 2005 (Case C-176/03
Commission v Council)**

COMMUNICATION FROM THE COMMISSION TO THE EUROPEAN PARLIAMENT AND THE COUNCIL

on the implications of the Court's judgment of 13 September 2005 (Case C-176/03 *Commission v Council*)

1. The judgment of 13 September 2005 in Case C-176/03 *Commission v Council* clarifies the distribution of powers between the first and third pillars as regards provisions of criminal law. This clarification removes any doubts about a question which has long been controversial. The Commission's aim with this Communication is to explain the conclusions to be drawn from it. A list of the instruments affected by the implications of the judgment is in the annex. One of the aims of this Communication is to suggest a method to correct the situation with regard to texts which were, in the light of the Court's ruling, not adopted on the proper legal basis. It also aims at setting the direction of the future use of the Commission's right of initiative.

1. CONTENT AND SCOPE OF THE JUDGMENT OF 13 SEPTEMBER 2005 IN CASE C-176/03 (*COMMISSION V COUNCIL*)

1.1. Content of the judgment of 13 September 2005 in Case C-176/03

2. The Commission had asked the Court to annul Council Framework Decision 2003/80/JHA of 27 January 2003 on the protection of the environment through criminal law¹, which required the Member States to provide for criminal sanctions in the case of the offences against environmental law set out in the Framework Decision, on the grounds that the power to impose such an obligation on the Member States is a matter for a Community instrument and the Commission had in fact proposed the adoption of such an instrument².
3. The Court found that although "as a general rule, neither criminal law nor the rules of criminal procedure fall within the Community's competence"³, "the last-mentioned finding does not prevent the Community legislature, when the application of effective, proportionate and dissuasive criminal penalties by the competent national authorities is an essential measure for combating serious environmental offences, from taking measures which relate to the criminal law of the Member States which it considers necessary in order to ensure that the rules which it lays down on environmental protection are fully effective"⁴.
4. Consequently, Articles 1 to 7 of the Framework Decision – which deal with the definition of offences, the principle of the obligation to impose criminal penalties, the rules on participation and instigation, the level of penalties, accompanying penalties and the specific rules on the liability of legal persons – which, "on account of both their aim and their content", "have as their main purpose the protection of the envi-

¹ OJ L 29, 5.2.2003, p. 55.

² Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on the protection of the environment through criminal law (COM (2001) 139 of 13 March 2001, OJ C 180 E, 26.6.2001, and amended proposal (COM (2002) 544)).

³ Paragraph 47

⁴ Paragraph 48

ronment”, “could have been properly adopted on the basis of Article 175 EC”⁵. “In those circumstances, the entire framework decision, being indivisible, infringes Article 47 EU as it encroaches on the powers which Article 175 EC confers on the Community”⁶, and should be annulled Art 47 EU establishes the primacy of Community law over Title VI of the TEU.

5. It should be noted that the Court went further than the proposals of its Advocate-General, who took the view that the Community legislature had the power to establish the principle of the use of criminal penalties against serious environmental offences but not to lay down in detail and in concrete terms what the arrangements should be.

1.2. Scope of the judgment of 13 September 2005

6. The Court refers in its analysis to the traditional criterion of the aim and content of the act in order to establish whether the legal basis is correct. In this case, the Community policy concerned is environmental protection. However the judgment lays down principles going far beyond the case in question. The same arguments can be applied in their entirety to the other common policies and to the four freedoms (freedom of movement of persons, goods, services and capital).
7. However, the judgment makes it clear that criminal law as such does not constitute a Community policy, since Community action in criminal matters may be based only on implicit powers associated with a specific legal basis. Hence, appropriate measures of criminal law can be adopted on a Community basis only at sectoral level and only on condition that there is a clear need to combat serious shortcomings in the implementation of the Community’s objectives and to provide for criminal law measures to ensure the full effectiveness of a Community policy or the proper functioning of a freedom.
8. From the point of view of subject matter, in addition to environmental protection the Court’s reasoning can therefore be applied to all Community policies and freedoms which involve binding legislation with which criminal penalties should be associated in order to ensure their effectiveness.
9. The Court makes no distinction according to the nature of the criminal law measures. Its approach is functional. The basis on which the Community legislature may provide for measures of criminal law is the necessity to ensure that Community rules and regulations are complied with.
10. The Commission will have to determine, when submitting proposals, whether this test of necessity, is met on a case by case basis. When for a given sector, the Commission considers that criminal law measures are required in order to ensure that Community law is fully effective, these measures may, depending on the needs of the sector in question, include the actual principle of resorting to criminal penalties, the definition of the offence - that is, the constituent element of the offence – and, where appropriate the nature and level of the criminal penalties applicable⁷, or other aspects relating to criminal law. It is the specific requirement of the Community policy or freedom in question which constitutes the link with the legal basis of the EC Treaty

⁵ Paragraph 51

⁶ Paragraph 53

⁷ In particular, by reference to the four levels of approximation of penalties habitually used following conclusions of the JHA Council meeting of 24 and 25 April 2002).

which provides the justification for such measures. Again it is on a case by case basis, depending on necessity, that the Commission will determine the degree of Community involvement in the criminal field, whilst giving priority as much as possible to horizontal measures not specific to the relevant sector. Thus, where the effectiveness of Community law so requires, Member States' freedom to choose the penalties they apply may, where appropriate, be subject to the framework set forth by the Community legislature.

2. EFFECTS OF THE COURT JUDGMENT

2.1. General situation following the judgment

11. The clarification by the Court judgment of the distribution of powers between the first and the third pillar has led to the following situation:

- The provisions of criminal law required for the effective implementation of Community law are a matter for the TEC. This system brings to an end the double-text mechanism (directive or regulation and framework decision) which has been used on several occasions in the past. In other words, either a criminal law provision specific to the matter in hand is needed to ensure the effectiveness of Community law, and it is adopted under the first pillar only, or there does not appear to be a need to resort to the criminal law at Union level - or there are already adequate horizontal provisions - and specific legislation is not introduced at European level
- The horizontal criminal law provisions aimed at encouraging police and judicial cooperation in the broad sense, including measures on the mutual recognition of judicial decisions, measures based on the principle of availability, and measures on the harmonisation of criminal law in connection with the creation of the area of freedom, security and justice not linked to the implementation of Community policies or fundamental freedoms, fall within Title VI of the TEU. Specifically, it follows from the judgment of the Court that those aspects of criminal law and criminal procedure which require a horizontal approach do not in principle fall within the scope of Community law. This would normally be the case for questions linked to general rules of criminal law and criminal procedure as well as those related to police and judicial cooperation in criminal matters.

2.2. Consistency of the Union's criminal law policy

Although the Community legislature may use the criminal law to achieve its objectives, it may do so only if two conditions – necessity and consistency - are met.

12. **Necessity.** Any use of measures of criminal law must be justified by the need to make the Community policy in question effective. In principle, responsibility for the proper application of Community law lies with the Member States. In some cases, however, it is necessary to direct the action of the Member States by specifying explicitly (i) the type of behaviour which constitutes a criminal offence and/or (ii) the type of penalties to be applied and/or (iii) other criminal-law measures appropriate to the area concerned. Checks must be carried out to establish necessity and the observance of the principles of subsidiarity and proportionality at each of these stages.

13. **Consistency.** The criminal-law measures adopted at sectoral level on a Community basis must respect the overall consistency of the Union's system of criminal law, whether adopted on the basis of the first or the third pillar, to ensure that criminal provisions do not become fragmented and ill-matched. If a sector seems to require specific rules in order to implement the objectives of the EC Treaty, the relationship between these specific rules and the horizontal rules should if necessary be clarified. Care must also be taken to ensure that the Member States or the persons concerned are not required to comply with conflicting obligations. When using its right of initiative, the Commission will take the utmost care to ensure that this consistency is preserved. Parliament and the Council must also take account of this requirement in their own internal organisation.

2.3. Consequences of the judgment for acts adopted and proposals pending.

14. As a result of the Court's judgment the framework decisions in annex are entirely or partly incorrect, since all or some of their provisions were adopted on the wrong legal basis. It is important for a number of reasons to regularise these texts quickly by re-establishing the correct legal bases. Firstly, even when the period for lodging an appeal has expired the institutions have a duty to restore their legality. This duty lies in the first instance with the Commission, as the guardian of the Treaties and the only body with the power to propose Community acts. However, an equal responsibility rests with the European Parliament and the Council, which are responsible for adopting these acts. The second reason concerns the imperatives of legal security, since the wrong legal basis of the framework decisions could, in some cases, undermine the national implementing legislation.
15. The Commission decided on 23 November to appeal to the Court of Justice for the annulment of the Council Framework Decision 2005/667/JHA of 12 July 2005 to strengthen the criminal law framework for the enforcement of the law against ship-source pollution. This is the only case where the Commission has had the possibility to introduce an appeal for annulment for reasons of procedural deadlines. In this case, the Commission considers that from a legal point of view the decision to appeal would complete the package of appropriate measures to correct the situation in relation to the above mentioned framework decision. Ensuring that the rights of the Commission are preserved, the appeal seeks to restore legality and provide the necessary legal certainty. The appeal will be withdrawn once the proposal aiming at correcting the legal basis for the framework decision in question is adopted.
16. There are several ways in which existing law can be rectified in the light of the judgment. One approach would be to review the existing instruments with the sole purpose of bringing them into line with the distribution of powers between the first and the third pillar as laid down in the Court judgment. In such a case, the Commission's proposals would not contain any provisions which differed in substance from those of the acts adopted, even where the Commission felt that these acts were not satisfactory. This option offers a quick and easy solution. It allows the substance of Community legislation to remain unchanged and ensures legal certainty with regard to provisions that are important to the realisation of an area of freedom, security and justice. This solution would work only if Parliament and the Council agree not to open discussions of substance during this special procedure. Such an approach accordingly requires the prior agreement of the three institutions.

17. If such an agreement could not be reached, the Commission would make use of its power of proposal in order not only to restore the correct legal bases to acts which have been adopted but also to prioritise substantive solutions in line with what it judges the Community interest to be.
18. This alternative is redundant in the case of pending proposals. The Commission will therefore make the necessary changes to its proposals as and when required. These proposals will then follow the full decision-making procedure applicable to their legal basis.
19. A list of the acts adopted and pending proposals potentially affected by the Court Decision and which require amendment is attached to this communication.

ANNEX

List of texts affected by the CJEC judgment in Case C- 176/03

<u>Text</u>	<u>Legal basis to be used (TEC)</u>
<u>Acts adopted</u>	
<u>Act annulled:</u> Council Framework Decision 2003/80/JHA of 27 January 2003 on the protection of the environment through criminal law (OJ L 29, 5.2.2005, p. 55)	Article 175(1) ⁸
Council framework Decision of 29 May 2000 on increasing protection by criminal penalties and other sanctions against counterfeiting in connection with the introduction of the euro (OJ L 140, 14.6.2000, p. 1) and Council Framework Decision of 6 December 2001 amending Framework Decision 2000/383/JHA on increasing protection by criminal penalties and other sanctions against counterfeiting in connection with the introduction of the euro (OJ L 329, 14.12.2001, p 3).	Article 123(4)
Council Framework Decision 2001/413/JHA combating fraud and counterfeiting of non-cash means of payment (OJ L 149, 2.6.2001, p. 1)	Article 57(2) and Article 95
Council Directive 91/308/EEC of 10 June 1991 on prevention of the use of the financial system for the purpose of money laundering (OJ L 166, 28.6.1991, p. 77) and Council Framework Decision 2001/500/JHA of 26 June 2001 on money laundering, the identification, tracing, freezing, seizing and confiscation of instrumentalities and the proceeds of crime (OJ L 182, 5.7.2001, p.1) and	Article 47(2) and Article 95
Directive defining the facilitation of unauthorised entry, transit and residence and Council framework Decision on the strengthening of the penal framework to prevent the facilitation of unauthorised entry, transit and residence of 28 November 2002 (OJ L 328, 5.12.2002, pp. 17 and 1).	Articles 61(a) and 63(3)(b)
Council Framework Decision 2003/568/JHA of 22 July 2003 on combating corruption in the private sector (OJ L 192, 31.7.2003, p. 54)	Article 95
Council Framework Decision 2005/222/JHA of 24 February 2005 on attacks against information systems (OJ L 69, 16.3.2005, p. 67)	Article 95
Directive 2005/35/EC of the European Parliament and of the Council of 7 September 2005 on ship-source pollution and on the introduction of	Article 80(2)

⁸ Using this legal basis, the Commission had tabled a proposal for a Directive on the protection of the environment through criminal law (COM (2001) 139 of 13.3.2001, OJ C 180 E, 26.6.2001) and amended proposal (COM (2002) 544).

penalties for infringements and Council Framework Decision 2005/667/JHA of 12 July 2005 to strengthen the criminal-law framework for the enforcement of the law against ship-source pollution (OJ L 255, 30.9.2005, pp. 11 and 164)	[]
Proposals pending⁹	
Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on the criminal-law protection of the Community's financial interests (PIF), (OJ C 240E, 28.8.2001, p. 125) ¹⁰	Article 280(4)
Proposal for a European Parliament and Council Directive on criminal measures aimed at ensuring the enforcement of intellectual property rights and for a Council framework decision to strengthen the criminal law framework to combat intellectual property offences (COM (2005) 276 final)	Article 95

⁹ For the record: Proposal for a Council Framework Decision on combating racism and xenophobia (COM proposal of 29.11.2001, OJ C 75 E, 23.6.2002, p. 269); the text of the proposed framework decision is in conformity with the distribution of powers between the pillars as set out in the Court judgment of 13 September 2005. If it was planned to introduce criminal penalties to combat discrimination, however, a Directive on the basis of Article 13 TEU would be necessary.

- Initiative of the Hellenic Republic with a view to adopting a Council Framework Decision concerning the prevention and control of trafficking in human organs and tissues (OJ C 100, 26.4.2003, p.27), currently stalled, and the initiative of the Federal Republic of Germany with a view to the adoption of a Council Framework Decision on criminal law protection against fraudulent or other unfair anti-competitive conduct in relation to the award of public contracts in the common market (OJ C 253, 4.9.2000, p 3).

¹⁰ The situation here is different in that the conventions on the protection of the European Community's financial interests are not directly called into question as a result of the judgment. Nevertheless, none of these instruments (the convention and the three protocols) has been ratified by all 25 Member States.